

MAŠNI NAMENI

10. feb.	5. NEDELJA MED LETOM Sholastika, devica in redovnica	10h 12.45	J J	Studeno + Anton Križman, Studeno 12 Planina po namenu darovalca
11. feb.	Ponedeljek Lurška Mati Božja svetovni dan bolnikov			
12. feb.	Torek Humbelina, redovnica			
13. feb.	Sreda Jordan Saški, redovnik	18h	B	Gorenje +++ Jože, Vinko, Zdenko in starši Magajna
14. feb.	Četrtek Valentin (Zdravko), muč			
15. feb.	Petek Klavdij, redovnik			
16. feb.	Sobota Julijana Koprška, mučenka			
17. feb.	6. NEDELJA MED LETOM Sedem ustanoviteljev reda servitov	10h	B	Studeno po namenu
18. feb.	Ponedeljek Frančišek Regis Clet, duhovnik			
19. feb.	Torek Konrad in Piacenze, spokornik			
20. feb.	Sreda Sadot in perzijski mučenci			
21. feb.	Četrtek Peter Damiani, škof			
22. feb.	Petek Sedež apostola Petra			
23. feb.	Sobota Polikarp, škof, mučenec			
24. feb.	7. NEDELJA MED LETOM Matija, apostol (2)	10h	J	Studeno + Anton Križman, Studeno 12

SVETI VALENTIN, (UMRL OK. 270), ki goduje, 14. 2., je bil najprej duhovnik v Rimu, nato pa škof v Terniju. Umril je mučeniške smrti. Ime Valentin izhaja iz latinske besede »valens«, kar pomeni močan in zdrav, zato so svetnika imeli za priprošnjika zoper telesne slabosti in zoper kužna obolenja. Njegov god je v predpustu, času, ki je bil nekdaj namenjen svatovanjem, in zato so se mu priporočali novoporočenci. Valentinovo je ob koncu trde zime in naznanja bližajočo se pomlad, zato so se svetniku priporočali mladostniki in čebelarji, ker se njihove 'muhe' zbujajo iz zimskega spanja. Po starem kmečkem koledarju prinese sv. Valentin 'ključe do korenin', zato mu pravijo, da je 'prvi pomladin'. Ker je Valentin, po rimski legendi, ozdravil slepo deklico in jih povrnil vid se knjemu priporočamo tudi za dober vid in dobro izbiro. Oboje je še kako potrebno.

Oznanila

Župnije Studeno

Datum: 10. 2. 2019

Številka: 150

Prazne mreže?

Odrini na globoko in ponovno vrzi mreže na lov!

Tolikokrat vsemu našemu prizadevanju navkljub ostajajo naše mreže prazne. Še ponoči garamo, pa ni nič. Cerkve se praznijo, otroci se po birmi odtujijo, ljubljena oseba odide, država naprej propada, projekt zvodeni, skupina se naveliča, podjetje gre v stečaj ...

In potem pride Jezus, ko se razočaran vrača nazaj na obalo; ko je že tako rekoč konec vsega, ko sploh ni pravi čas, ko si že obupal, ko si pristal na povprečje ... Pride Jezus z norim predlogom, da vrzi mreže ... ponovno. Nima smisla, Jezus. Zgodbe je konec. V miru pospravimo zadeve in pojdemo naprej, lotimo se raje nečesa čisto drugega, da čimprej pozabimo na razočaranje.

Toda kje je naša vera? Si upamo sprejeti Jezusa v naš čoln življenja? Si upamo delati po njegovu in ne po naše? Si upamo poskusiti ponovno? Si upamo odriniti na globoko?

Papež Frančišek nas v apostolski spodbudi »veselite in radujte se« vabi k svetosti. In znamenja sve-

tosti pri človeku so naslednja: 1. stoji trdno zasidran v Gospodu; 2. ni ga strah preizkušnje in ponižanja; 3. življenje živi v veselju in se zna šaliti; 4. je pogumen in goreč; 5. Pripravljen je sprejeti spodbude Duha in se ne oklepa navad kot železne srajce; 6. pripravljen je sodelovati z drugimi in rad ostaja z Gospodom v molitvi, zahvaljevanju, čiščenju in premišljevanju njegove besede.

So naše mreže prazne? Morda pa je čas, da zaupamo in prisluhnemo Jezusu, da odrinemo na globoko in vržemo ponovno, toda tokrat na Jezusovo besedo in ne več po svoje. (Župnik)

PISMO BOLNIKOM OB SVE- TOVNEM DNEVU BOLNIKOV

11. februarja 2019

Spoštovani bolniki in vsi z vami povezani! Pred 26. leti je bil god Lurške Matere Božje – 11. februar – razglašen za svetovni dan bolnikov. Kdor je že kdaj poromal v Lurd in se udeležil večerne procesije z lučkami po Marijinem trgu med molitvijo rožnega venca ter bil pri romarski maši skupaj z bolniki, je na poseben način doživel tisto prošnjo iz Marijinih litanij: »zdravje bolnikov«. Lurd je kraj, kjer bolniki prejemajo moč za prenašanje svojih bolezenskih težav. Ob doživljanju romarskega Lurda lahko rečemo, da je tam vsak dan praznik bolnikov. To praznično razpoloženje odseva z obrazov bolnikov, s katerimi se tam srečuješ. Bolj ko jih opazuješ, bolj te nagovarjajo besede: »Vse premorem v Njem, ki mi daje moč!«

To, kar doživljajo bolniki romarji v Lurdu, doživijo bolniki lahko tudi doma ali v bolnišnici ob srečanju z duhovnikom in prejemu svetih zakramentov. Odkritosrčno lahko trdim, da je zame vsako takšno srečanje neizmerna duhovna obogatitev, ki jolahko podpišem z besedami: »Bog, hvala ti za ta srečanja!« Naj v potrditev tega navedem tri doživetja v bolnišnici.

Kot prvo bi omenil dvomesečno srečevanje s profesorico jezikoslovko, ki ni bila praktična vernica – ni hodila v cerkev in ni prejemale zakramentov. Bila pa je odprtega srca in duha ter se je rada pogovarjala. Po več srečanjih mi je nekega dne rekla: »Veste, jaz ne bom nikoli dovolj hvaležna Bogu, da mi je poslal tega rakca, ker ne bi ni-

koli razmišljala o tem, o čemer razmišljam sedaj.« To sem sprejel kot njeno izpoved vere. Ob najinem zadnjem srečanju je prejela zakramente in tako odšla s sveto popotnico pred nebeškega vratarja.

Kot drugo naj omenim večtedenska srečevanja z bolnikom, ki mi je pri prvem srečanju povedal, da od otroških let ne hodi več v cerkev. Bil pa je vsakega srečanja vesel in se je rad pogovarjal. Nekega sobotnega večera mi je rekel: »Nocoj bi se pa midva nekaj pogovorila.« Prejel je svete zakramente – na veliko začudenje drugih dveh bolnikov v njegovi sobi. Ko je bilo zakramentalno srečanje končano, je dejal nam trem navzočim: »Zdaj vam pa moram nekaj povedati. Bilo je pred več kot 50 leti. Bili smo trije bratje. Mama nas je ob prvih petkih v mesecu vodila v cerkev k sveti maši. Večkrat je poudarjala, da tisti, ki opravi 9 prvih petkov, ne bo umrl brez zakramentov. Do danes jaz tega nisem verjel. Zdaj pa vidim, da

je mama imela prav.« Vsi trije smo bili ob povedanem globoko nagovorjeni. Ko sem naslednjo soboto obiskal to sobo v bolnišnici, je bila postelja, na kateri je prejšnji teden ležal omenjeni bolnik, prazna. Njegova sobolnika v sobi sta mi povedala, da se tisto jutro po večernem prejemu zakramentov ni več prebudil. Pa smo se ga skupaj spomnili v molitvi.

Kot tretje pa moram omeniti dotedensko srečevanje z gospodom profesorjem Alojzom Rebulo, ki je lanskega oktobra prišel v topolško bolnišnico zaključit svoje zemeljsko romanje. Vsak večer se je njegova bolniška soba spremenila v kapelo z Najsvetejšim. V prijetnem pogovoru je čas hitro mineval. Vedno je imel v roki ali pa na mizici ob postelji rožni venec z debelimi jagodami. Nekega večera je povzdignil roko z rožnim vencem in mi razodel svojo zgodbo o molitvi rožnega venca. Povedal mi je, kako se je v začetku šestdesetih let prejšnjega stoletja kot romar sprehajal po Marijinem trgu v Lurdu. Na tleh je zagledal zmečkan kos časopisnega papirja. Sklonil se je in ga pobral ter poravnal. Na veliko začudenje je na listu našel zapisano misel svojega prijatelja misleca in filozofa Jacquesa Maritaina o rožnem vencu, ki je bila njegova vsakdanja molitev. Gospod Rebula me je pogledal v obraz, še enkrat povzdignil roko z rožnim vencem in mi rekel: »Veste, od tistega dne do danes še ni minil dan, da jaz ne bi zmolil rožnega venca.« Srečanje sva končala z molitvijo ob Najsvetejšem v duhu tistih Slomškovih besed: »Četrtna ure pred Bogom je boljša in več velja ko tisoč drugih.«

Vsa ta srečanja mi osvetljujejo Jezusove besede Simonu iz današnjega evangelija: »Ne boj se! Odslej boš lovil ljudi.« Temu pa lahko dodam: »Gospod, hvala ti, da si me poklical!« Ob 27. svetovnem dnevu bolnikov naj v nas odmevajo papeževe besede iz letošnje poslanice: »da ostajamo ponižni in pogumno udeleženi solidarnosti kot nujno življenjsko krepost.«

msgr. Jože Pribožič, župnik v Šoštanjnu

VEROUK: po urniku, razen v sredo, 20. 2., ko veroučenci 5., 6. in 7. razreda nimajo verouka.

BIBLIČNA SKUPINA: v sredo, 13. 2., ob 19. uri v župnišču v Studenem.

MLADINSKA SKUPINA: petek, 22. 2., ob 19. uri v župnišču v Studenem.

ČIŠČENJE VEROUČNIH PROSTOROV Veroučne prostore v župnišču čistita v **tednu od 11. 2. - 17. 2. 2019** gospe Marina Debevec in Urška Jenček; v **tednu od 18. 2. - 24. 2. 2019** gospe Barbara Bajc in Zdenka Mlinarič Milavec.

CERKEV SV. JAKOBA čistita in krasita v **tednu od 11. 2. - 17. 2. 2019** gospe Cirilka Kos in Nelka Premrl; v **tednu od 18. 2. - 24. 2. 2019** pa čistita cerkev gospe Andreja Podboj in Anica Milavec.

RAJ Janezek je med potjo k sv. maši vprašal očeta: »Očka, kdo je bila Adamova tašča?« »Adamova tašča?« se začudi oče. »Adam ni imel tašče, saj je živel v raj!«